

MÓN

JULIAN ASSANGE

«Creiem en el que estem fent»

WikiLeaks ha complert deu anys. Ens hem trobat amb el seu fundador, Julian Assange, de 45 anys, per parlar sobre el que ha aconseguit la plataforma de filtracions i sobre si les crítiques que s'han fet recentment al portal són justificades.

Michael Sontheimer
© Der Spiegel

Senyor Assange, deu anys després de la fundació de WikiLeaks, la plataforma de filtracions torna a ser el blanc de les crítiques. Es diu que WikiLeaks ha posat en perill milions de votants turques. Quina és la seva resposta?

—Uns quants dies després de la publicació de correus electrònics interns del Comitè Nacional Demòcrata, va sortir a la llum una notícia completament falsa: que havíem publicat els noms, les adreces i els telèfons mòbils de totes les votants de Turquia. Això és completament fals. I era (i és) fàcil de comprovar. Les faccions del poder contraataquen amb mentides. No és sorprenent.

—**Molts periodistes alemanys han simpatitzat amb WikiLeaks i Eduard**

Snowden. Però no els ha sobtat la publicació dels correus del CND. Fan campanya en nom de Donald Trump?

—La publicació de les filtracions del CND va demostrar que el Comitè Nacional Demòcrata havia manipulat les primàries als Estats Units en favor de Hillary Clinton i contra Bernie Sanders. Allò va causar la dimissió de membres destacats del CND, entre ells la seva presidenta, Debbie Wasserman Schultz.

—**Persones de la campanya de Clinton han insinuat que vostès van obtenir els correus del CND gràcies als serveis secrets russos.**

—Hi ha hagut molts intents per desviar l'atenció de les nostres publicacions. Hillary Clinton és la favorita per guanyar. Com sempre, la majoria de mitjans s'alineen amb el presumpte guanyador encara que, teòricament, la seva virtut social és investigar els poderosos.

—**Però el fet és que WikiLeaks està perjudicant Clinton i reforçant Trump.**

—No començarem a censurar les nostres publicacions perquè hi ha unes eleccions als Estats Units. La nostra feina és publicar materials. Clinton ha estat al Govern i per això tenim moltes més coses per publicar sobre ella. Hi ha molta ingenuïtat. La presidència dels Estats Units continuarà representant els grans grups de poder als Estats Units —les grans empreses i l'exèrcit—, sigui quin sigui el seu cap visible.

—**Si algú els enviés documents interns de la campanya de Trump o del Partit Republicà, també ho publicarien?**

—Sí, per descomptat. Això és el que fem.

—**La revista alemanya Focus ha acusat WikiLeaks fins i tot de publicar documents de l'Agència de Seguretat** →

La presidència dels Estats Units continuarà representant els grans grups de poder als Estats Units –les grans empreses i l'exercit– sigui quin sigui el seu cap visible.

→ **Nacional dels Estats Units (NSA), entre altres, que són falsificacions elaborades pels serveis secrets russos. Què diu davant d'aquesta acusació?**

—Aquestes afirmacions no són creïbles. Fins i tot el Govern nord-americà va haver de sortir a dir que no tenien proves d'una connexió amb WikiLeaks. El 2008 vaig demostrar públicament que aquesta mateixa revista alemanya tenia unes abundants imbricacions amb el BND (el Bundesnachrichtendienst, l'agència d'intel·ligència alemanya). Vam llistar les trobades i dates de 58 contactes que un periodista de Focus havia tingut amb el BND.

—**WikiLeaks no és, potser, vulnerable perquè els és impossible comprovar i verificar tots i cadascun dels documents que els envien i trobar-ne que possiblement hagin estat fabricats expressament?**

—Tenim un historial perfecte de detecció de documents falsos i, a diferència de la premsa tradicional, publiquem tots els documents, per tant qualsevol persona ho pot comprovar. WikiLeaks és literalment el pitjor lloc del món per intentar col·locar un document fals.

—**WikiLeaks publicaria materials sobre la corrupció dels líders russos?**

—Sí. De fet, ja hem publicat més de 650.000 documents sobre Rússia i el president Vladímir Putin, la majoria dels quals són crítics amb el seu règim. Amb aquests materials s'han escrit diversos llibres molt crítics, com *The Mafia State* ('L'Estat mafiós'), del periodista de *The Guardian* Luke Harding. A més a més, els documents també s'han fet servir en un gran nombre de casos judicials, per exemple el cas Yukos.

—**Com es pot impedir que algú s'aprofiti de WikiLeaks en la guerra global de la informació?**

—Els nostres criteris editorials són públics i són els mateixos des de fa uns vuit anys. Si una font ens dona un material que té una importància política, diplomàtica, ètica o històrica que no s'ha publicat anteriorment i que està format

per documents oficials o gravacions, aleshores ho publicarem. La major part dels nostres materials són en anglès? Sí. Però això és una restricció per qüestió de recursos. La majoria del que rebem és en anglès perquè la majoria dels nostres lectors parlen anglès.

—**El 4 d'octubre del 2006 vostè va registrar el domini www.wikileaks.org. Què ha aconseguit des de llavors?**

—WikiLeaks ha publicat més de 10 milions de documents en 10 anys. La major part s'han publicat els últims sis anys, durant els quals he estat detingut il·legalment, sense càrrecs, al Regne Unit.

—**Vostè va rebre asil polític del Govern de l'Equador, però s'ha quedat atrapat a l'ambaixada de l'Equador a Londres durant els últims quatre anys. Les autoritats britàniques voldrien arrestar-lo i extraditar-lo a Suècia perquè l'interroguin. Aquesta situació no ha afectat negativament WikiLeaks?**

—Mentre que molts dels mitjans consolidats tenen pèrdues o fan fallida, WikiLeaks ha sobreviscut a un gran conflicte amb una superpotència, amb un bloqueig econòmic il·legal dut a terme pels bancs i les empreses de targetes de crèdit del país i amb la detenció del seu editor. Nosaltres no tenim deutes. No hem hagut de contractar personal. No hem perdut mai cap cas relacionat amb les nostres publicacions. No ens han forçat mai a censurar informació. Les adversitats ens han fet més forts. Ara tenim 10 anys. Espereu que arribem a l'adolescència.

—**Quina ha sigut la publicació més important de WikiLeaks?**

—La publicació més important de WikiLeaks és haver fet públics més de 10 milions de documents. El recull més important de material que hem publicat és la sèrie de cables diplomàtics dels Estats Units. Vam començar amb 251.000 documents el 2011, però ara hem arribat als 3 milions, i en van arribant més.

EFE

—**Quines han estat les mancances de WikiLeaks? Què li agradaria millorar?**

—Els recursos. WikiLeaks s'ha vist forçat a fer certes coses a causa de les limitacions de recursos. Sí. Constantment.

—**Per exemple?**

—Per exemple, les limitacions de recursos ens han forçat a treballar conjuntament amb publicacions compromeses políticament com *The New York Times* per poder fer servir les seves xarxes de distribució.

—**Li sap greu no col·laborar més amb diaris consolidats com *The New***

York Times o The Guardian, i que WikiLeaks sigui criticat fins i tot per diaris liberals?

—Posteriorment hem treballat igualment amb periodistes de tots dos diaris. Els diaris liberals no són necessàriament liberals. Tenim unes relacions excel·lents i contractes amb més de 110 mitjans de tot el món. Nosaltres respectem els acords energicament.

—La seva font Chelsea Manning, soldat dels Estats Units, va ser condemnada a 35 anys de presó. Edward Snowden està atrapat a Moscou. I vostè aquí, a l'ambaixada equatoriana

a Londres. Què poden fer els delators per acceptar aquests revessos?

—No comparem la situació d'Edward Snowden amb la de Chelsea Manning o la de Jeremy Hammond, que també està empresonat als Estats Units. Com a conseqüència dels enormes esforços de WikiLeaks, Edward Snowden té asil polític, té documents per viatjar, viu amb la seva xicota, va al ballet i guanya una quantitat substancial fent conferències. En essència, Edward Snowden està lliure i feliç. Això no és coincidència. Era la meua estratègia contrarestar l'efecte inhibitor de la sentència de 35 anys a Manning, i ha funcionat.

—Tenint en compte tota la pressió que han de viure vostè i els seus col·laboradors, com s'ho fa per tirar endavant?

—Nosaltres creiem en el que estem fent. Això és molt satisfactori. És extremadament interessant intel·lectualment. De vegades se n'obtenen grans moments de justícia. En un cas, un home acusat falsament va sortir de la presó gràcies a una publicació nostra. Molta gent que treballa per a WikiLeaks té el mateix instint que jo: si t'empenyen, t'hi tornes. •

Traducció d'Arnau Figueras